

ČESKÁ ŠKOLNÍ INSPEKCE

Oblastní pracoviště

Praha

Inspekční zpráva

Základní škola Praha 5 – Radlice, Radlická 140

Radlická 140/115, 150 00 Praha 5 - Radlice

Identifikátor školy: 600 038 360

Zřizovatel: Městská část Praha 5, nám. 14. října 4/1381, 150 22 Praha 5

Školský úřad Praha 5, Na Valentince 5, 150 00 Praha 5 - Smíchov

Termín konání orientační inspekce: 21.-23. listopadu 2000

Čj.	010 1507/00-5107
Signatura	oa5cu108

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Základní škola je od 1. 1. 2000 příspěvkovou organizací. V tomto školním roce poskytuje základní vzdělání 274 žákům ve 12 třídách 1. - 9. ročníku, při kapacitě 480 žáků. Dvě třídy prvního stupně jsou umístěny na odloučeném pracovišti v Praze 5, Na Pláni 75. Škola sdružuje ještě školní jídelnu a školní družinu.

Výuka probíhá podle vzdělávacího programu čj. 16 847/96-2, Základní škola.

HODNOCENÍ KVALITY VZDĚLÁVÁNÍ VE VYBRANÝCH OBLASTECH

4. a 5. ročník

Škola má ve 4. a v 5. ročníku po jedné třídě. Výuka probíhá v souladu s učebním plánem. Při jejím plánování učitelky zpracovávají tematické plány. Ty většinou kopírují používané učebnice, jsou stručným výčtem jednotlivých kapitol a v této podobě mohou jen v omezené míře sloužit jako funkční nástroj promýšlení výuky včetně její tematizace nebo např. regionálního zaměření. Důsledkem formálního plánování je dílčí nerespektování osnov. V matematice se vyučuje část učiva o zlomcích, která je v osnovách až 7.r., v českém jazyce není psaní vyučováno jako samostatná složka předmětu, ve vlastivědě nebo přírodovědě chybí kurz výchova ke zdraví. Na jednotlivé hodiny se učitelky pečlivě připravují, ale někdy jejich záměry neodpovídají principům pedagogiky mladšího školního věku (nepřiměřený rozsah čtvrtletních písemných prací). Individuální vzdělávací plány pro integrované žáky jsou zpracovány. Úroveň plánování a přípravy výuky je průměrná.

Na výuce se podílí šest učitelek. Obě třídní učitelky mají odbornou a pedagogickou způsobilost pro první stupeň. Ze čtyř dalších učitelek, které se dělí o výuku některých předmětů, mají dvě odbornou a pedagogickou způsobilost pro výuku cizího jazyka, jedna je kvalifikována pro výuku na druhém stupni a jedna vyučuje bez odborné a pedagogické způsobilosti. Odborná a pedagogická způsobilost i zkušenosti a zaměření jednotlivých vyučujících jsou využívány s ohledem na velikost školy přiměřeně. Personální podmínky výuky jsou velmi dobré.

Výuka probíhá ve standardně vybavených, tradičně uspořádaných učebnách. Prostředí tříd působí esteticky, na jejich výzdobě se podílejí žákovské práce. Kabinet prvního stupně je vybaven základní didaktickou technikou a pomůckami. K dispozici je běžná literatura. Chybí moderní informační technika a videopořady. Pro výuku tělesné výchovy slouží malá, funkčně zařízená tělocvična. Různé používané učebnice až na drobné nepřesnosti, které vyžadují korekci ze strany učitelek, vyhovují zvolenému vzdělávacímu programu. V režimu vyučování často chybí aktivní relaxační prvek, rezervy jsou v oblasti respektování specifických psychických dispozic dětí. Materiální a psychohygienické podmínky výuky jsou průměrné.

Převažující frontálně vedená výuka, konvenující zkušenostnímu přístupu většiny učitelek, je založena na střídání základních metod. Nejčastější metodou je řízený rozhovor, prokládaný četnými diktáty (jazykovými i početními) a prací žáků s učebními texty. Z toho vyplývá struktura hodin a řízení činností, které spíše než spolupráci posilují strategii soutěživosti. Zvolená vysoká náročnost výuky někdy není podložena konkrétním názorným materiálem, jeho zajímavou prezentací a z toho plynoucí aktivní účastí žáků. Převládá mechanické, často verbální procvičování izolovaných jevů na úkor jejich vnímání v souvislostech a využití v praxi. Připravený komplexní učební program je využíván jen částečně. Alternativní zdroje informací se objevují spíše okrajově. Zjevné zaujetí učitelky tématem pozitivně ovlivňuje kvalitu výuky. Její vlastní angažovanost je provázena upřímnou radostí z úspěchů dětí a přispívá tak k utváření jejich hodnotové orientace. Kooperativní techniky se uplatňují jen ve výrazně menší části vyučování a přinášejí dětem prostor pro rozvíjení sociálních a komunikativních dovedností, kterého je při převládajícím stylu výuky nedostatek. Vnitřní diferenciací podle individuálních schopností žáků se objevuje u dětí se specifickými poruchami učení a spočívá v částečné redukci nároků. Organizace, formy a metody výuky jen částečně naplňují záměry zvoleného vzdělávacího programu a jsou na průměrné úrovni.

Citelným nedostatkem části výuky je absence vstupní motivace. Specifické motivační postupy učitelky většinou nepoužívají, někdy žáky krátce seznámí s obsahem učiva. Při procvičování učiva převažuje neustálé měření výkonu žáků, kdy chyba je považována spíše za projev aktuální úrovně schopností dítěte než za prostředek korekce výuky. Aktivita žáků je velkou měrou ovlivněna jejich ochotou vyhovět požadavkům učitelů a jen v menší míře souvisí s jejich přirozenou zvědavostí. Hodnocení se nejčastěji objevuje ve formě obecného slovního výroku nebo jako známka. Klasifikace je s ohledem na věk dětí přiměřená, ale nevyvážená, s převahou známek z diktátů a tzv. pětiminutovek. V malé části výuky se uplatňuje příkladné hodnocení jako metoda

vycházející ze zkoušení s významným podílem žáků na tvorbě otázek, s vedením žáků k sebehodnocení a ke vzájemnému hodnocení. Při závěrečném hodnocení žáků se specifickými poruchami učení učitelky respektují jejich možnosti. V oblasti motivace a hodnocení učitelky plně nevyužívají všech možností nabízených vzdělávacím programem. Kvalita motivace a hodnocení je průměrná.

Jednání většiny učitelek je korektní, přiměřené věku žáků, ale objevuje se i nevhodné ironizování dětí. Oproti tomu je výrazným pozitivem přirozená autorita a partnerské jednání učitelky, která dětem umožňuje pracovat v atmosféře důvěry a přiměřené tolerance. Styl komunikace většiny učitelek vytváří prostředí, v němž jsou pravidla jednání zřejmá a jejich dodržování je důsledně vyžadováno. Děti stanovená pravidla respektují a svým vzorným chováním vycházejí učitelkám vstříc, ale jejich podíl na společném utváření norem je i se zřetelem na jejich věk spíše okrajový. Úroveň interakce a komunikace je průměrná.

Kvalita vzdělávání ve 4. a 5. ročníku je průměrná.

Matematika v 6. – 9. ročníku

Výuka matematiky probíhá v souladu se zvoleným vzdělávacím programem. Týdenní dotace vyučovacích hodin jsou u všech tříd dodrženy. Učitelé vypracovávají časově tematické plány dle osnov vzdělávacího programu, které vytvářejí funkční podklad pro výuku i pro kontrolu. V devátém ročníku učitelky organizují přípravu na přijímací řízení, během celého roku mají děti možnost chodit na bezplatné doučování. Sledovaná výuka byla velmi dobře připravená jak z hlediska didaktických zásad, tak i po stránce materiálního zabezpečení. Vyučující byla informována o žácích se specifickými poruchami učení a chování. V hodinách s nimi individuálně pracovala.

Matematiku vyučují dvě učitelky, které splňují podmínky odborné a pedagogické způsobilosti. V době inspekce byla jedna dlouhodobě nemocná. ČŠI proto hodnotí výuku matematiky pouze podle pedagogické práce přítomné pedagožky. Vhodně zvolená řada učebnic umožňuje kontinuální výuku od 6. do 9. ročníku. Při výuce se často používají sbírky příkladů i alternativní učebnice. Výuka probíhá v pracovně matematiky, která má dobrou estetickou úroveň a je funkčně vybavená žákovským i úložným nábytkem. Kabinet matematiky soustřeďuje odbornou literaturu a potřebné pomůcky. Část vybavení je již zastaralá.

Sledovaná výuka měla vhodnou strukturu a zohledňovala věk i schopnosti žáků. Byla vedena dynamicky, jejím základním prvkem byla aktivní tvořivá práce. Střídal se frontální výuka s metodou řízeného rozhovoru, se samostatnou písemnou prací žáků při procvičování i opakování učiva a řešení různých soutěží. Modelování, zábavné úlohy, matematické zajímavosti a soutěže poskytovaly prostor pro aktivní relaxaci. Při samostatné práci učitelka respektovala individuální tempo a uplatňovala diferencovaný přístup k žákům. Náročnost řešených příkladů zohledňovala jejich schopnosti a možnosti. Zadané domácí úkoly byly přiměřené rozsahem a vycházely z učiva probíraného v hodině.

Zřetelně formulovaný cíl hodiny, zajímavé úlohy a využití názorných pomůcek vzbuzují zájem žáků o výuku. Praktické užití probíraného učiva a časté pozitivní hodnocení za úspěšné splnění úkolu využívá učitelka k motivaci v průběhu hodiny. Pedagožka vede děti k vzájemnému hodnocení i sebehodnocení a soustřeďuje se na pochopení zadaných úkolů. V závěru hodin často není provedeno závěrečné shrnutí učiva, ale vždy se provádí zhodnocení práce žáků. Hodnocení písemných prací je přiměřené, chyby jsou zřetelně vyznačené. Dosažené výsledky se analyzují a tvoří podklad pro opakování učiva.

Většina žáků užívá přiměřeně věku odbornou terminologii. Dobrou úroveň má i jejich písemný projev. Určitým nedostatkem je, že učitelka důsledně nevyžaduje slovní doprovod při práci dětí u tabule a málo je vede k ústnímu projevu. Odpovědi jsou většinou jednoslovné. Rezervy výuky matematiky jsou i v častějším zařazení skupinové práce. Příjemnou pracovní atmosféru navozuje vstřícné a klidné vystupování učitelky a její přátelský vztah k žákům.

Vyučování je v souladu se schválenými učebními dokumenty. Plánování a příprava výuky je na velmi dobré úrovni. Personální podmínky pro výuku matematiky jsou vynikající. Promyšlená organizace výuky a její velmi dobré materiální zabezpečení spolu s funkčním vybavením učebny vytváří nadprůměrně psychohygienické podmínky pro výuku. V organizaci, aplikovaných formách a metodách výuky výrazně převažují pozitiva, rovněž v motivaci a hodnocení. Komunikace mezi žáky a učitelkou je na velmi dobré úrovni. Stejně tak i vzájemná interakce mezi žáky.

Výuka matematiky má velmi dobrou úroveň.

Přírodovědné předměty v 6. – 9. ročníku (fyzika, chemie, přírodopis a volitelný předmět praktikum z přírodopisu)

Výuka není organizována zcela v souladu s osnovami zvoleného vzdělávacího programu, protože do učebního plánu šestého ročníku není zařazena fyzika. Týdenní dotace vyučovacích hodin ostatních předmětů s přírodovědným zaměřením jsou u všech tříd dodrženy. Kontrola učebních plánů za školní roky 1997/1998, 1998/1999 1999/2000 a 2000/2001 ukázala splnění požadavku minimálního počtu hodin pro všechny uvedené předměty za čtyři roky. Předmětová komise pro přírodovědné předměty plní dlouhodobě a dobře funkci metodického orgánu. Projednává osnovy, cíle předmětů, výběr učebnic a sešitů, způsoby hodnocení a formy domácí přípravy žáků, odpovědnost za výuku v jednotlivých ročnících a odpovědnost za soutěže. V tomto roce se žáci připravují na soutěž s ekologickou tematikou "Poznej a chraň". Učitelky mají zpracované vlastní tematické plány s dlouhodobým rozvržením učiva, řazením tematických celků v ročnících, zařazením laboratorních prací a exkurzí. U jednotlivých témat jsou zapsané používané učebnice. V plánech chybí zařazení témat o chování obyvatelstva za mimořádných situací. Kontrolou zápisů v třídních knihách ze školního roku 1999/2000 a loňských sešitů z chemie žáků v devátém ročníku bylo zjištěno, že učitelé tuto problematiku do výuky zařazovali. Na povinnou výuku přírodovědných předmětů navazuje v tomto školním roce volitelný předmět praktikum z přírodopisu. Jeho vyučující vypracovala promyšlený plán, který je v souladu se vzdělávacím programem zaměřen na tvorbu žákovských dovedností, a to v návaznosti na vědomosti získané v přírodopisu a v dalších předmětech s přírodovědným zaměřením. Z plánu je patrná správná preference regionálního hlediska.

Výuka všech předmětů je zajištěna učitelkami s příslušnou pedagogickou a odbornou způsobilostí. Předměty fyzika, přírodopis a praktikum z přírodopisu vyučuje vždy jedna vyučující a výuku chemie zajišťují dvě pedagožky.

Výuka probíhá v odborných pracovnách (pracovna fyziky a společná pracovna přírodopisu a chemie), které jsou současně kmenovými třídami. Mají základní vybavení a motivační výzdobu. Ve skříních v pracovnách a v kabinetech vedle učeben jsou uloženy pomůcky. Vybavenost pomůckami je skromná, ale dostačující. Z audiovizuálních pomůcek učitelé preferují použití videa a zpětného projektoru, méně užívají diaprojektor. Počítačové programy na výuku přírodovědných programů zatím ve škole nejsou. Učitelky používají také vlastní materiál. Pro výuku se používají schválené učebnice. Pedagožky dávají přednost uceleným řadám před jednotlivými učebnicemi, ve fyzice vyučující promyšleně využívá kombinaci učebnic staršího a novějšího vydání. Pedagožky letos nepřipravují žáky k soutěžím ve fyzikální, chemické a biologické olympiádě. V předchozích letech se žáci těchto soutěží účastnili.

Při inspekci nebyla posuzována úroveň výuky chemie v osmém ročníku, protože vyučující byla v pracovní neschopnosti. Dále nemohla být posouzena úroveň výuky praktika z přírodopisu, protože ve dnech inspekce probíhala exkurze. Sledovaná výuka byla vedena v tradičním pojetí, byla promyšlena a připravena. Vyučující vytvářely velmi dobré předpoklady pro zvládnutí učiva, náročnost a přiměřenost výuky byla přizpůsobena schopnostem žáků. Ti se projevovali spontánně. Projevený zájem žáků učitelky vhodně podporovaly.

K opakování učiva užívaly vyučující různé formy práce, nejčastěji orientační opakování, které bylo někdy hodnoceno. V opakování učiva byla patrná diferenciací a pomoc slabším žákům. Opakovací hodina, účelně zařazená po dlouhodobé absenci vyučující, byla sestavena z různých forem opakování a procvičování, s průběžnou kontrolou výsledků žákovské práce. Ve výkladových částech hodin rovněž užívaly vyučující odlišné metody a formy. Výklad spojený s promítanými pokusy podložený diskusí a doplněný samostatnou žákovskou prací měl i výrazný motivační náboj, rovněž řízená aktivní žákovská práce při vyhledávání údajů v učebnici, na promítaných průsvítkách a při společné tvorbě zápisu. V jednom případě byla kvalita výkladu snížena menšími odbornými chybami. Závěry hodin byly několikrát poznamenány časovou tísň, v jednom případě dostávali žáci o přestávce domácí úkol.

Motivačním prvkem pro všechny žáky byly úvodní části hodin, kde vyučující dokázaly zaujmout pozornost žáků při seznamování s cílem hodiny, zařazení samostatné žákovské činnosti, demonstrace pomůcek a hlavně demonstrační i žákovské pokusy. Pedagožky většinou prováděly závěrečné hodnocení. Průběžné hodnocení znalostí žáků bylo objektivní.

Učitelky měly k žákům pěkný vztah, který byl zřejmý i ze způsobu vzájemné komunikace. Odrážel se i v chování žáků v hodině.

Ze žákovských reakcí, jejich odpovědí a pozorovaných dovedností při frontálních žákovských pokusech a při

laboratorních pracích lze soudit na velmi dobrou úroveň znalostí a dovedností žáků.

Vyučování je v souladu se schválenými učebními dokumenty. Plánování a příprava výuky mají velmi dobrou úroveň, až na nedostatek v učebním plánu fyziky. Personální podmínky jsou s ohledem na odbornost výuky vynikající. Materiální podmínky jsou celkově velmi dobré, rovněž organizace, metody a formy výuky. V psychohygienických podmínkách, efektivním využívání motivace a hodnocení, v komunikaci a interakci mezi žáky a učiteli převažují pozitiva.

Kvalita vyučování uvedeného bloku přírodovědných předmětů je velmi dobrá.

Praktické činnosti

Časová dotace předmětu je v souladu se vzdělávacím programem. Současné tematické plány všech pedagogů vycházejí ze vzdělávacího programu Základní škola. Výběr z osnovami nabízených tematických celků se vhodně řídí materiální a personální možností školy: jsou to pěstičství, technické práce a provoz a údržba domácnosti. Pro koordinaci výuky je stanovena předmětová komise výchov, která řeší spíše teoretické záležitosti. Samotnou koordinaci výuky jednotlivých tematických celků řídí ředitelka školy, která se na výuce předmětu i podílí.

Praktické činnosti vyučují čtyři učitelé s odborností pro výuku jiných předmětů. Tematické celky, které jsou zařazené do výuky, jsou příbuzné jejich oboru a odpovídají jejich schopnostem.

Výuka předmětu probíhá v odborných pracovnách (školní dílna, cvičná kuchyňka, pracovna přírodopisu, školní pozemek). Školní dílna je ve dvou propojených místnostech. Je vybavená ponky a svěráky. Ve skříňkách, stolech a v přílehlém kabinetu jsou uloženy v minimálním množství pomůcky a materiál. Školní kuchyňka s jedinou pracovní linkou má rovněž jednoduché vybavení. Školní pozemek, vzdálený od hlavní budovy cca 15 minut, je v současné době v zanedbaném stavu. Hlavní příčinou je vleklé jednání o majetkových poměrech. Zázemím pro výuku je chatka, postavená na pozemku, kterou lze velmi špatně ochránit před zloději. To se týká i celého pozemku. Pro výuku předmětu připravují vyučující odborné texty, které si žáci vkládají do sešitu

Pracovní výchova se vyučuje ve skupinách s přiměřeným počtem žáků. Pedagogové zaměřují vyučování v souladu se specifickým cílem předmětu na tvorbu praktických dovedností. Převážná část sledované výuky představovala průměrně vedený výchovně vzdělávací proces se zařazením individuálních a kooperativních způsobů práce a s respektováním individuálních zvláštností žáků. Výuka všech sledovaných tematických celků byla zajištěna dostačujícím množstvím vhodných pomůcek a jejich užívání probíhalo při zachování bezpečnostních pravidel.

Ve sledovaných hodinách panovala tvořivá atmosféra, vyučující dobře žáky motivovali správným vysvětlením i výběrem zajímavých činností. Učitelé žáky při činnostech průběžně kontrolovali, opravovali jim chyby a jejich práci hodnotili. V závěru hodin zhodnotili jak jednotlivce, tak pracovní skupiny. Komunikace mezi vyučujícími a žáky byla velmi dobrá, rovněž vzájemná komunikace žáků v pracovních skupinách.

Plánování a přípravu výuky lze celkově hodnotit jako průměrné. Personální a materiální podmínky výuky a metody a formy práce jsou celkově rovněž na průměrné úrovni. V motivaci a hodnocení žáků a psychohygienických podmínkách výrazně převažují pozitiva, interakce a komunikace mezi učiteli a žáky i mezi žáky je velmi dobrá.

Výuka předmětů praktické činnosti je hodnocena jako průměrná.

Hodnocení kvality vzdělávání ve vybraných oblastech

Úroveň plánování a přípravy výuky je průměrná. Personální podmínky jsou velmi dobré, materiální podmínky jsou průměrné, psychohygienické podmínky jsou velmi dobré. Úroveň organizace, forem a metod výuky je průměrná. Motivace a hodnocení je celkově velmi dobré, stejně jako komunikace a interakce.

Kvalita vzdělávání ve vybraných oblastech je v souhrnu spíše nadprůměrná.

HODNOCENÍ KVALITY ŘÍZENÍ VE VZTAHU K VYBRANÝM OBLASTEM

Ředitelka se zaměřuje na hlavní poslání školy, jímž je poskytování kvalitního základního vzdělání. Tato hlavní teze koncepce je doplňována aktuálními prioritami (vyřešení problémů s odloučeným pracovištěm, vybudování počítačové pracovny). Chybou v plánování výuky je dílčí nerespektování učebního plánu a osnov zvoleného vzdělávacího programu. Krátkodobé plány reflektují potřeby školy a jsou nástrojem operativního řízení. Individuální vzdělávací plány pro integrované žáky jsou zpracovávány za spoluúčasti jednotlivých učitelů, jejich formálním nedostatkem je absence podpisu rodičů a doby platnosti. Kromě integrovaných žáků jsou přehledně evidovány i další děti se zdravotním oslabením.

Organizační uspořádání vychází z potřeb a velikosti školy a umožňuje operativní řízení. Ředitelka vydala organizační řád, jehož součástí je řada dalších precizujících dokumentů (kritéria osobního ohodnocení, kritéria hodnocení žáků atd.) a který popisuje poslání a provoz školy a vymezuje kompetence pracovníků, ale bez zřetelné hierarchie. Jak vyplývá ze zápisů z jednání pedagogické rady, předmětových komisí a metodického sdružení, jsou poradní orgány ředitelky funkční a zabývají se podmínkami i výsledky práce školy. Přílišná autonomie poradních orgánů však v některých případech vede k nedostatkům v koordinaci výuky a ke snížení její kvality. Informační systém je propracovaný, funkční, cílený k žákům, pracovníkům školy, rodičům i veřejnosti. Jeho součástí jsou kromě standardních mechanismů i individuální konzultace rodičů se školou, žákovský časopis a internetová stránka školy. Výroční zpráva má analytický a hodnotící charakter a slouží jako zdroj informací o aktuálním stavu školy i o plánech na její další rozvoj. Součástí práce školy je systematická spolupráce se sociálními partnery (pedagogicko-psychologická poradna, městská část, policie atd.).

Ředitelka uplatňuje demokratický styl řízení, s důrazem na participaci pracovníků. Při rozdělování úkolů zohledňuje schopnosti pedagoga, jeho odborné zaměření a ochotu podílet se na daném úkolu. Podporuje i další vzdělávání učitelů, ve vztahu k potřebám školy, aktuálně např. v oblasti péče o žáky se specifickými poruchami učení. Stanovila a zveřejnila kritéria pro přiznání osobního ohodnocení pracovníků. Rezervy jsou v systematickém vedení nekvalifikované učitelky.

Při kontrolní činnosti vychází vedení školy z vlastních zkušeností a z aktuálních potřeb. Ředitelka i její zástupkyně znají kvalitu práce jednotlivých učitelů, což se potvrdilo při společných hospitacích s ČŠI. Výsledky hospitací i všech ostatních kontrol vedení školy s pedagogickými pracovníky projednává, chybí však přijetí opatření k odstranění zjištěných nedostatků a jejich následná kontrola. Vedení pravidelně kontroluje kvalitu povinné dokumentace, kde byly zjištěny jen drobné nedostatky. Ve vztahu k plnění vzdělávacího programu je kontrolní systém nefunkční. Součástí vnitřní evaluace jsou soutěže a spíše neformální konzultace výsledků vzdělávání, které probíhají mezi vedením školy, jeho poradními orgány a jednotlivými učiteli. Pozornost je věnována oblasti péče o děti se specifickými vzdělávacími potřebami. S ohledem na velikost školy je i v této oblasti přenos informací a způsob kontroly spíše neformální.

Hodnocení kvality řízení ve vztahu k vybraným oblastem

V oblasti plánování je řízení průměrné. Organizování je založeno na participativním stylu řízení, odpovídá velikosti školy a je velmi dobré. Vedení a motivování pracovníků je velmi dobré. V oblasti uplatňování kontrolních mechanismů jsou pozitiva a negativa téměř v rovnováze.

Ve vztahu k vybraným oblastem vzdělávání je řízení školy průměrné.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

- Zřizovací listina ze dne 22. prosince 1999.
- Rozhodnutí o zařazení do sítě škol čj. ŠÚ/31/Vei/00 ze dne 24. ledna 2000.
- Vybrané třídní knihy za školní roky 1999-2000 a 2000-2001.
- Vybrané třídní výkazy a katalogové listy žáků vztahující se ke školnímu roku 2000-2001.
- Vybraná osobní dokumentace žáků.
- Organizační řád.
- Rozvrh hodin.
- Záznamy z jednání pedagogické rady.

- Vybrané zápisy z jednání metodického sdružení a předmětových komisí vztahující se ke sledované výuce.
- Vybrané zápisy z třídních schůzek.
- Doklady o vzdělání učitelů vztahující se ke sledované výuce.
- Dotazník pro ředitele školy a podkladová dokumentace ČŠI.
- Zahajovací výkaz pro školní rok 2000-2001.
- Výroční zpráva školy za školní rok 1999-2000.
- Vybrané žákovské sešity.
- Vybrané žákovské knížky za školní roky 1999-2000 a 2000-2001.
- Hospitační záznamy ČŠI.

ZÁVĚR

Ve škole byla provedena orientační inspekce zaměřená na posouzení kvality výuky ve 4. a 5. ročníku a v přírodovědných předmětech a v matematice na druhém stupni. Kvalita řízení školy byla sledována a hodnocena ve vztahu k vybraným oblastem vzdělávání.

Výrazná pozitiva:

- Úplná odborná a pedagogická způsobilost učitelek přírodovědných předmětů a matematiky.
- Velmi dobrá kvalita výuky matematiky a přírodovědných předmětů.
- Funkční organizování a vedení pracovníků.

Výrazná negativa:

- Dílčí nerespektování učebního plánu a osnov.
- Nefunkční kontrola plnění vzdělávacího programu na prvním stupni.

Kvalita vzdělávání ve vybraných oblastech je spíše nadprůměrná. Řízení školy je v návaznosti na sledované oblasti vzdělávání průměrné.

Během inspekce nebylo zjištěno neefektivní čerpání finančních prostředků přidělených ze státního rozpočtu. V souhrnu posuzovaných oblastí činnosti školy převažují pozitiva.

Složení inspekčního týmu a datum vyhotovení inspekční zprávy

Razítko

Školní inspektoři	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Zdeněk Bělecký
Členové týmu	RNDr. Jitka Loubová

RNDr. Jana Křesťanová

.....

Razítko

V Praze dne 6. prosince 2000

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 7. prosince 2000

Razítko

Mgr. Marie Kučerová

.....
Podpis ředitelky

Předmětem inspekce bylo dílčí zhodnocení činnosti školy dle § 18 odst. 3, 4 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů.

Dle § 19 odst. 8 téhož zákona může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	Zcela mimořádný, příkladný
Velmi dobrý	Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň
Průměrný	Negativa a pozitiva téměř v rovnováze, průměrná úroveň
Pouze vyhovující	Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa
Nevyhovující	Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.
Plní, je v souladu	Dodržuje, čerpá účelně, efektivně
Neplní, není v souladu	Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. jednacího protokolu ČŠI
Magistrát hl. m. Prahy, odbor školství	24. ledna 2001	010 92 /01-5107
Zřizovatel MČ Praha 5	24. ledna 2001	010 93/01-5107

Připomínky ředitelky školy

Datum	Čj. jednacího protokolu ČŠI	Text
		Nebyly podány.